

EXTRAS

din stenograma ședinței Senatului din 27 februarie 2024

Doamna Silvia-Monica Dinică:

Mulțumesc, domnule președinte de ședință.

Titlul declarației mele politice de astăzi este: „Ce vrem de la copiii noștri de clasa a VIII-a?”

Stimați colegi,

Rezultatele la simularea Evaluării Naționale ne-au demonstrat încă o dată că sistemul de educație din România dă greș cu fiecare generație de elevi. Pare că ne încăpățânăm să facem lucrurile la fel, deși întotdeauna, nu numai cifrele, dar și mărturiile copiilor ne spun că nu e bine, că dăm greș.

Avem noi legi ale educației. Ați observat vreo schimbare? E mai bine în școala românească? Sunt profesorii mai liniștiți? Copiii se duc mai cu plăcere la școală? Nu. Lucrul ăsta nu s-a întâmplat. În schimb, este din ce în ce mai multă presiune pe umerii elevilor.

Bilanțul simulării la Evaluarea Națională, rezultate care au venit vinerea trecută, ne arată un bilanț dezastruos, 60% dintre elevii de clasa a VIII-a nu au reușit să ia notă de trecere la matematică, iar dintre cei care au participat la simulare un sfert nu au reușit să ia nota 5 la Limba română.

Unul dintre principalele motive pentru care ne aflăm astăzi aici este lipsa de orientare și de sprijin pentru elevi. Copiii noștri pot. Copiii noștri vor, dar trebuie să decidem odată că schimbăm ceea ce le spunem, cum le spunem și, mai mult decât atât, să ținem cont că actuala școală românească pune mult prea mult accent pe evaluări fără sens și neglijează competențele fiecărui elev. Simulăm fără să știm ce evaluăm. Ne repezim să le dăm note și să îi punem într-un top, fără să știm ce vrem de la ei. Avem profilul absolventului ciclului gimnazial, și mă refer la el pentru că vorbim despre Evaluarea Națională, adoptarea lui a trecut pe sub radar. Din păcate, sistemul a făcut ceva, știe cum să-l folosească, ce pași urmează după adoptarea acestui profil pentru ca educația să-și găsească direcția.

Doamnă ministru,

Ne decidem și noi mai repede încotro vrem să mergem sau cerem în continuare copiilor să aibă note cât mai mari, fără a ști de ce și pentru ce? Nu o să mai invoc încă o dată Finlanda, e prea departe de noi și o să spunem că tulburăm sistemul dacă ne ducem cu măsurile de acolo. Dar mi-a scris o româncă care trăiește în Italia și îmi spunea despre cum a ajuns la liceu băiatul ei. Acolo, sistemul oferă un model de orientare și adaptare la nevoile elevului, adică, mai pe scurt, elevii de clasa a VII-a primesc teste grilă cu întrebări despre ce le place, ce nu le place și profesorii sunt interesați să afle care sunt lucrurile la care copiii se pricep și ceea ce este mai puțin atractiv pentru ei. Mai fac ore speciale

despre sistemul liceal, profesional, vizite la diferite întreprinderi, dezbateri pe teme specifice sau organizează „Ziua porților deschise”. Școala românească a putut doar „Săptămâna verde”.

Față de România, unde intrarea la liceu este decisă de două note: română și matematică, admiterea în Italia nu este exclusiv legată de performanțele școlare, ci ia în calcul mult mai multe criterii. Mai avem niște evaluări în școala românească la clasa a II-a, la clasa a IV-a și la clasa a VI-a. Profesorii se chinuie să trimită rezultatele mai sus, către inspectorate, către minister, către autoritatea superioară. Niciodată nu primesc niciun fel de feedback, deși acele evaluări sunt cele care contează, sunt foarte similare cu subiectele PISA și ne arată și unde sunt copiii noștri și cum putem să-i ajutăm.

Doamnă ministru,

Până vă decideți ce vreți să faceți cu sistemul, copiii termină școala fără orizont și ajung să fie în continuare generații de sacrificiu. E momentul să vă treziți, chiar dacă este an electoral, și să ne arătați reforma pe care ați promis-o prin legile educației, și asta nu pentru mine sau pentru colegii mei de aici din sală, ci pentru copiii care sunt și vor intra în școala românească.

Silvia Dinică, senator Circumscripția nr.42 București